

Nr 2004

av herrar Andersson i Ljung och Nisser
i anledning av Kungl. Maj:ts proposition 1974:166 med förslag till
ändringar i naturvårdslagen (1964:822) och skogsvårdslagen
(1948:237), m. m.

I propositionen 1974:166 föreslås ändring av olika lagrum i naturvårdslagen (1964:822); bl. a. skall § 14 få delvis ändrad lydelse.

Den föreslagna ändringen av denna paragraf innebär att regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer kan förordna skydd för visst markområde och område där växt eller vilt finns som bedöms vara i omedelbar fara att bli utrotade etc.

Härvid förutsätts att förbud mot avverkning av skog eller eljest mot marks ändamålsenliga utnyttjande skall råda. Likaså kan regeringen utestänga inte bara allmänheten utan även markägaren från att uppehålla sig i området.

Enligt vår mening uppfyller nu gällande lydelse av § 14 de krav som rimligen bör ställas på skyddsförordnande av visst markområde.

Den i propositionen föreslagna lydelsen av § 14 innebär att markägarens möjlighet att utnyttja marken för något ändamål helt utestängs. Han kan t. o. m. förbjudas att uppehålla sig i det aktuella området.

Härvid kan ett visst område få karaktär av nationalpark utan att markägaren får någon som helst möjlighet till kompensation. Emellertid torde det i de flesta fall röra sig om mycket begränsade markområden, vissa växtplatser, boplatser för fåglar m. m., varför kompensationsfrågan i de flesta fall inte behöver få någon avgörande betydelse. Vi vill dock erinra om att principen att "tåla intrång" utan ersättning är oförenlig med den västerländska rättsuppfattningen.

Enligt vår uppfattning bör ett förordnande enligt § 14 inte inkräkta på markägarens möjlighet att utöva normal tillsyn över sin mark; således bör han tillåtas uppehålla sig på marken i fråga, likaså bör normal skogsvård vara förenlig med ett sådant förordnande.

Markägarens omsorg om sin egendom torde i de flesta fall stärka det skydd som avses med ett förordnande enligt § 14. Den föreslagna lydelsen av paragrafen skärper motsättningarna mellan markägarintresset, som också i sig omfattar naturvårdsintressen, och de myndigheter som är satta att skydda naturen. Vi kan inte acceptera den föreslagna lydelsen.

Åberopande det anförda hemställs
att riksdagen avslår förslaget till ny lydelse av § 14 NVL med
undantag av de ändringar som är av formell natur.

Stockholm den 28 november 1974

L. ARNE ANDERSSON (m) PER-ERIK C. NISSER (m)
i Ljung